

Sygn. akt IV KKN 120/97

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Wiesław Kozielowicz

Sędziowie SN: Halina Gordon-Krakowska

 Zygmunt Stefaniak (spr.)

Protokolant: Ewa Sokołowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2001 r.

sprawy **W. B.**

skazanego z art. 167 § 1 w zw. z art. 212 § 1 d.kk

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 21 listopada 1996 r., sygn. akt IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 9 sierpnia 1996 r., sygn. II K [...]

- **uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. i sprawę oskarżonego W. B. przekazuje do rozpoznania sądowi pierwszej instancji**

- zarządza zwrot opłaty w kwocie 300 zł na rzecz W. B.

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 9 sierpnia 1996 r., sygn. akt II K [...] W. B. uznany został za winnego tego, że „w dniu 21 kwietnia 1995 r. w K., działając z inną osobą – dokonał w budynku będącego jego własnością rozbiórki dachu oraz stropu nad pomieszczeniem mieszkalnym wynajmowanym przez J. i W. R., uniemożliwiając im korzystanie z tego pomieszczenia oraz spowodował swym działaniem zniszczenie mienia stanowiącego wyposażenie mieszkania o łącznej wartości 10.031,- zł na szkodę wyżej wymienionych”, tj. popełnienia przestępstwa z art. 167 § 1 d.kk w zw. z art. 212 § 1 d.kk w zw. z art. 10 § 2 d.kk i za to, skazany został na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby dwóch lat, grzywnę w kwocie 500 (pięćset) złotych, nawiązkę w kwocie 100 (stu) złotych oraz zapłatę kwoty 10.031 zł na rzecz J. i W. R. tytułem zasądzzonego powództwa cywilnego.

Od orzeczenia tego apelację wniósł obrońca oskarżonego zarzucając:

- 1) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku,
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść

i dlatego też, wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 167 § 1 d.kk, 212 § 1 d.kk
- ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Wojewódzki w K., wyrokiem z dnia 21 listopada 1996 r., sygn. akt IV Ka [...] zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od orzeczenia tego kasację wniósł obrońca skazanego zarzucając „rażące naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

- art. 406 § 2 d.kpk przez brak podania – dlaczego zarzut uchybienia procesowego polegającego na nieprzesłuchaniu J. B. – Sąd Odwoławczy uznał za bezzasadny,
- art. 357 i 372 § 1 p. 1 d.kpk polegające na tym, że odmówiono wiary dowodowi z wyjaśnień J. B. – bez ujawnienia i omówienia tego dowodu w uzasadnieniach orzeczeń,
- art. 2 § 1 p. 2 d.kpk i art. 152 d.kpk – przez nieprzeprowadzenie dowodu z zeznań lub wyjaśnień J. B..”

i dlatego, wniósł o uchylenie obu wyroków wydanych w toku postępowania i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W związku z powyższym, Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja jest zasadna. Generalne zasady procedowania nakazują organom prowadzącym postępowanie karne badać oraz uwzględniać wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego. Osiągalne jest to jedynie wówczas, gdy przedmiotem oceny sądu jest cały zebrany w sprawie materiał dowodowy, tj. bez pominięcia istotnych jego części. W zaskarżonej sprawie, tak rozumianej oceny nie przeprowadzono.

W toku postępowania przygotowawczego ojciec skazanego J. B. wyjaśnił, że przy naprawie dachu nie było jego syna, a prace wykonali najęci robotnicy. Te jego wyjaśnienia, korespondują z wypowiedziami skazanego W. B., że rozbiórki dachu nad częścią pomieszczenia zajmowanego przez J. R. dokonał ojciec, ponieważ ta część budynku, zgodnie z umową sprzedaży stanowiła jego własność i robił to z wynajętymi robotnikami. Wnoszący akt oskarżenia

prokurator zarzucił W. i J. B., że działając wspólnie dopuścili się przestępstw z art. 167 § 1 i 212 § 1 d.kk. Tak więc, sprawa ich miała być rozpoznana łącznie. Nie nastąpiło to tak, bo stan zdrowia J. B. nie pozwolił mu na uczestnictwo w postępowaniu i dlatego też, Sąd pierwszej instancji postanowieniem z dnia 26 marca 1996 r. wyłączył jego sprawę do odrębnego rozpoznania.

Po decyzji tej, jak słusznie zauważa skarżący, oskarżony J. B. „znika” ze sprawy.

Takie podejście sądu daje podstawy do twierdzenia, że ocena materiału dowodowego została przeprowadzona wadliwie, bowiem nie w oparciu o całokształt okoliczności sprawy i to, w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy.

Właśnie ten obowiązek nakazywał przesłuchanie J. B., gdyż w czasie dochodzenia podawał bardzo istotne okoliczności dotyczące przebiegu zdarzenia i udziału w nim uczestników. Nie uczynienie tego spowodowało, że poza zasięgiem rozważań sądu pozostały dowody istotne dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy.

Nie należy *a priori* zakładać, że ojciec oskarżonego, jako osoba uprawniona do odmowy złożenia zeznań skorzysta z tego uprawnienia i dlatego też, nie ma potrzeby pytać go, o to. Koniecznym było jednoznaczne ustalenie, czy J. B. korzysta z odmowy złożenia zeznań w sprawie syna i to wyłącznie przez zapytanie go o to wprost. Sąd pierwszej instancji tego jednak nie uczynił, choć wykluczyć nie można, że J. B. podobnie, jak w dochodzeniu – po pouczeniu o przysługujących mu uprawnieniach – złożyłby szczegółowe zeznanie.

W tym stanie, rację ma skarżący, że nieprzeprowadzenie dowodu z zeznań J. B. mogło mieć wpływ na treść wyroku.

Dokonując kontroli sąd odwoławczy nie dostrzegł tego, że Sąd pierwszej instancji bezzasadnie pozbawił się możliwości wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy, a tym samym, możliwości pełnego ustalenia prawdy obiektywnej.

Dlatego też należało orzec jak wyżej.

Przewodniczący: SSN (Wiesław Kozielowicz)

Sędziowie: SSN (Halina Gordon-Krakowska)

SSN (Zygmunt Stefaniak)